

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074492760480/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

Der gaar Søndenvind og der gaar Nordenvind hen over vore Agre, at vort Korn kan modnes og blive fast i Kernen. Saaledes gaar det ogsaa med os her i Hedegaard. Livets Tilskikkelser kommer fra flere Sider, at vi kan modnes og vor Slægt kan leve. — De skal ha' Tak, Axelsen, for at de Unge faar Lov at følges ad, det bæres mig nu for, at der bliver lyst paa deres Vej.

AXELSEN. Det er ogsaa mit Haab, Graves.

GRAVES. Saa gaar det hele kanske dog som a har tænkt. Ja, for Ung-Graves han har nu alligevel noget ved sig, som baade Kræsten og mig mangler.

ANN' KATRIN'. Aa, ved I nu hvad — a tykkes li'esom det bliver lettere altsammen — — (til Axelsen) Vil De ikke med ind i min Stue og ha' en Taar rigtig gammeldags Kaffe.

(Begge ind i Aftægtsstuen. Gl. Graves gaar stille ud i Haven)

PER KOLD. Hør Kræsten, nu maa du Pinedød ta' dig sammen og følge med ud og se paa Føløget, hinner Baas, — for ens Sager skal En sgu passe enten det lyner eller tordner.

KRÆSTEN. Naa, ja ja da, la' os da saa se paa'et, Per.

(Begge ad Køkkenvejen, fulgt af Kirsten)

GRAVES (er gaaet gennem Haven og ses nu staaende paa Diget i Solfuldsskæret)

UNG-GRAVES (til Karen). Saa kom du alligevel!

KAREN. Jeg kunde ikke andet. Nu skal vi to vise, hvad vi duer til, — ikke sandt du!

UNG-GRAVES. Jo, min Ven, (tar hendes Haand)

KAREN. Se, hvor smukt Solen gaar ned. Og se Bedstefar!

UNG-GRAVES. Hvor han er stærk og stor!

KAREN. Han er Slægten!

T æ p p e
